

Het maakt ons erg bedroefd om nu ons fijne "thuis" te moeten missen.

Maar tegelijk maakt het ons dankbaar dat wij zulke lieve ouders en grootouders gehad hebben, die ons zolang dat "thuis" geschonken hebben.

Mogen zij nu met elkaar gelukkig zijn in het "Hemels thuis" bij God.

Voor Uw grote belangstelling in de laatste weken van haar leven en na het overlijden van onze lieve moeder en oma, willen wij U heel hartelijk danken. Het heeft haar en ons erg goed gedaan.

Familie Kroep

Vol dankbaarheid blijven wij gedenken

MARIA EUPHEMIA EFFTINK

weduwe van

GERHARDUS ANTONIUS KROEP.

Zij werd geboren te Enschede op 14 januari 1910. - Slechts zes weken na het overlijden van haar man is zij 17 april 1988 te Enschede overleden.

Zij werd daarbij gesterkt door de Sakramenten der Zieken.

Op 20 april hebben wij in een gezongen Uitvaart in de Mariakerk biddend afscheid van haar genomen en haar daarna in een crematieplechtigheid te Usselo toevertrouwd aan de Heer van alle Leven.

Meer dan ooit beseffen wij nu dat een band tussen man en vrouw blijkbaar zo hecht kan zijn, dat zelfs de dood hen niet kan scheiden. - Wat moeten vader en moeder toch diep verbonden zijn geweest in dit leven dat zij elkaar zo snel volgden in de dood.

Wij wisten 't eigenlijk wel: zij konden niet buiten elkaar. - Naast vader had moeder haar eigen onvervangbare plaats: zij was degene, die de deur van het huis altijd wijd opende voor iedereen. - Zij was altijd thuis voor haar kinderen en hun gezinnen die, wat dat betreft, nooit vaak genoeg konden komen of bellen; voor haar familieleden, voor wie ze altijd de gastvrije tante was; voor vrienden en burens die altijd bij haar welkom waren. Altijd actief probeerde zij steeds goed te doen. Zij verafschuwde grote problemen: zij probeerde zo'n sfeer te scheppen van gezelligheid en hartelijkheid, dat deze vanzelf werden opgelost.

Zij kon soms angstig bezorgd zijn, vooral voor vader en het gezin, maar tegelijk leefde zij met een diep geloof en een heel groot Godsvertrouwen.

Hoewel zelf allang ziek, gaf zij haar laatste krachten om vader een vredig heengaan te bezorgen. Daarna had zij de wens om hem daarin zelf te mogen volgen.